

Els seus
i d'ahir

Figueres: Vint-i-cinc a

Es van complir la setmana passada els vint-i-cinc anys d'escoltisme a Figueres i, aprofitant l'avinentsa, en voldria parlar amb relativa profunditat.

D'aquest moviment, ben poc se n'han ocupat els mitjans de comunicació; i em sembla que, després d'un quart de segle de tasca educativa, ja és hora que se'n comenci a dir quelcom.

L'escoltisme va veure la llum per primera vegada, ja fa anys, fundat per Baden Powell, un militar anglès, que es proposà d'educar als joves mitjançant la natura i l'esplai amb un sistema, això sí, relativament militaritzat.

Acabada la guerra, cap als anys 40, mossèn Batlle tornà a portar l'escoltisme a Catalunya. Naixia altra volta aquest moviment a casa nostra, amb grans tendències dels "scouts" francesos, essent emparat per Acció Catòlica i amb la protecció general de l'Església.

Arribà a Girona l'any 51, passant el 52 a Figueres i Olot. Floria el moviment de B. P., promocionant, quasi podria dir-se, altra volta, les ensenyes catalanes, al nostre país. L'escoltisme oferia certs punts de resistència al "sistema", per la qual cosa va ser relativament perseguit.

Va introduir dins del món dels joves noves idees i nous fets quant a fe. I, per cert, ben positivament.

CANVI D'ESTRUCTURES

Ja més cap a ací, ara farà uns deu anys, es va produir un canvi molt profund en les estructures. Del sistema autoritari de Baden Powell, es passà a un compromís molt més democràtic, tant social com de fe. Va canviar, així mateix, el caràcter intern general, per tal de poder educar molt millor, introduint-se la "coeducació", que es va assimilar, ací, sense massa problemes. Dels mètodes preparats i estructurats, es va passar a "l'autogestió", costant, potser una mica encara, de fer entendre perfectament el que això representa.

A més, dos fets han marcat la vida de l'escoltisme català en general. L'un és la publicació del llibre "L'Escoltisme als anys 70", on es veu el canvi gran de l'escoltisme, adaptant els nous mètodes. L'altre, és la trobada general anomenada "Sinera 80", on gent de tot Catalunya es va fer la seva autorreflexió i autocrítica...

EDUCACIÓ...I POLÍTICA

Però no sóc pas jo qui ha de parlar de l'escoltisme, sinó els mateixos escoltes (minyons escoltes i guies Sant Jordi); els que ho són i els que ho han estat. I, per això, vaig mirar de trobar-me amb tota una colla de gent, i ho vaig aconseguir. Érem, al voltant de la taula: mossèn Joan Mollerusa, fins fa poc consiliari de l'Agrupament i avui consiliari diocesà de l'Escoltisme; Toni Calvó, antic cap de minyons; mossèn Enric Plantès, consiliari actual; la "Xixon" Heras, cap, en l'actualitat, de Rangers-guies, i Salvador Minobis, cap i veu cantant de l'Agrupament.

ells. Omiteixo els noms, ja que sembla que potser el que interessa són els fets i les opinions, més que qui ho ha dit.

—No veig que hi hagi cap inconvenient perquè deixi de ser-ho. Tingueu en compte que molta gent ha precisat i precisarà d'ell.

—Això de ser vàlid o no, és molt condicional. A mesura que l'escoltisme vagi trobant els seus camins, ho anirà essent. S'ha de superar cada moment que es viu, i per tant, per a ser vàlid, s'ha d'evolucionar.

—Oh! Es que negar que l'escoltisme és vàlid, ara, després de tants anys, seria el mateix que dir que aquesta nostra societat no val res.

—A mi em sembla que els que ho han de dir no som nosaltres sols, sinó tots aquells que hi tenen part: la mainada, els pares, els caps...

—Ara potser, és un moment un xic difícil per dir-ho. L'escoltisme té moltes opcions, i serà vàlid segons la que prengui. D'entrada, però, un moviment d'esplai sempre té raó de ser.

—Amb tot això dels partits, suposo que sortiran molts grups polítics de joves certament diferents.

—Cada cosa té el seu grup. Per a la política, hi ha els partits; per a l'esplai i excursionisme, hi ha els centres excursionistes. Però l'escoltisme preten l'educació integral de la persona.

—Pero és que l'escoltisme no ha de

"L'escoltisme fa persones, deixant de banda si s'està lligat a un règim o no"

Els vaig plantejar una qüestió concreta: Es vàlid l'escoltisme, com a moviment educatiu?

Després de formular la pregunta, quasi sense que ningú no s'ho proposés, es va entaular el gran diàleg entre

tenir res a veure amb cap partit polític, encara que tots sabem que, per fer país, ens han dit que feiem política. A més, som conscients de què als partits polítics hi anirà gent que ara són caps d'escoltisme; però això em sembla que